

“L'Estatut vol convertir els castellanoparlants en pàries”

César Vidal (Madrid, 1958), doctor en Història, Teologia i Filosofia, és director del programa ‘La linterna’, de la Cadena COPE –guardonat per l'Associació d'Informadors– i articulista de ‘La Razón’.

Quin balanç general fa del projecte d'Estatut de Catalunya?

—Preocupant, perquè pot traduir-se en el final del sistema constitucional del 1978.

—En un article publicat a *La Razón*, vostè compara l'Estatut amb els règims feixista i nazi. En quins aspectes basa la seva argumentació?

—Sense cap mena de dubte, l'Estatut té una clara petjada nacionalista, tant, que assegura que Catalunya és una nació i que fins i tot converteix Espanya en un estat plurinacional. No menys obvi és el component socialista. La societat traçada per l'Estatut és fortament intervencionista, amb un èmfasi enorme en la planificació econòmica i en el control polític de les activitats econòmiques. Aquest darrer aspecte el converteix en incompatible amb les lleis de la UE, i

molt proper a les fórmules intervencionistes com els règims feixista de Mussolini o nacionalsocialista de Hitler. Per altra banda, conté elements clars d'expansionisme imperialista sobre determinades regions espanyoles, i també posa les bases per a la conversió dels castellanoparlants en autèntics pàries.

—No li sembla que aquesta comparació pot resultar exagerada i fora de lloc, com a mínim per als catalans?

—Molt em temo que la comparació és completament exacta, i que els primers, encara que no els únics, que patirien aquest control asfixiant de la vida social serien els mateixos catalans. N'hi ha prou a comparar aquest Estatut amb el vigent per comprovar-ho.

—Com afectaria aquest supòsit la concepció i articulació territorial de l'estat?

—L'Estatut, que és una veritable constitució catalana, pretén no només expulsar Espanya de Catalunya en àrees com la justícia, la llengua o la policia, sinó que, a més, consagra un dret de veto sobre decisions que pugui prendre el Parlament nacional espanyol en àrees com la política internacional, d'obres públiques, d'intervencions militars, etc. No cal discórrer molt per comprendre que aquesta visió resulta no només inconstitucional sinó també del tot intolerable.

—En cas que l'Estatut sigui aprovat per les Corts, contempla alguna possibilitat més que el referèndum com a forma d'oposició?

—Per descomptat, hi ha el recurs davant el Tribunal Constitucional. Però la qüestió de fons és que, en realitat, allò que es discuteix no és la reforma d'un Estatut sinó de la Constitució espanyola mateixa.

En qualsevol cas, per aturar el projecte n'hi hauria prou que es complís la Constitució vigent.

—Quina influència pot tenir l'aprovació de l'Estatut català en la política de l'estat respecte al País Basc?

—Personalment, crec que Rodríguez Zapatero intentarà que les Bascongades acceptin un Estatut similar al català. Una altra cosa és que ho aconsegueixi.

—L'Estatut serviria de model al lehendakari Ibarretxe?

—L'Estatut català és més ambiciós en algunes àrees que el pla Ibarretxe, de manera que podria impulsar la seva reforma a l'alça.

—Quin paper han de tenir els mitjans de comunicació espanyols en l'explicació del projecte d'Estatut a l'estat espanyol?

—Informar. Jo crec que el simple coneixement de l'Estatut ja posa de manifest fins a quin punt és inacceptable, perquè significa el final del present ordre constitucional. També implicaria la creació d'un nou règim, completament nacionalsocialista, a Catalunya.

Gemma Aguilera